

U 59/2025 rd

Statsrådets skrivelse till riksdagen om Europeiska kommissionens förslag om ändring av förordningarna (EU) nr 1173/2011 och (EU) nr 473/2013 vad gäller förenkling och anpassning till EU:s reformerade finanspolitiska regler (*förordningen om anpassning till EU:s finanspolitiska regler*)

I enlighet med 96 § 2 mom. i grundlagen översänds till riksdagen Europeiska kommissionens förslag till Europaparlamentets och rådets förordning COM(2025) 591 final av den 2 oktober 2025 om ändring av förordningarna (EU) nr 1173/2011 och (EU) nr 473/2013 vad gäller förenkling och anpassning till EU:s reformerade finanspolitiska regler samt en promemoria om förslaget.

Helsingfors den 27 november 2025

Finansminister Riikka Purra

Finansråd Antti Kekäläinen

FÖRSLAG OM ANPASSNING TILL EU:S FINANSPOLITISKA REGLER**1 Förslagets bakgrund och syfte**

Den 26 april 2023 offentliggjorde Europeiska kommissionen sitt förslag till lagstiftningsändringar för att reformera Europeiska unionens (EU:s) finanspolitiska regelverk (Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2024/1263, rådets förordning (EU) 2024/1264 och rådets direktiv (EU) 2024/1265). Statsrådet lämnade en U-skrivelse (U 23/2023 rd) om lagstiftningsförslagen till riksdagen i juli 2023. Den 21 december 2023 nåddes politiskt samförstånd om EU:s finanspolitiska regler, och EU:s reformerade regler trädde i kraft den 30 april 2024.

Till följd av lagstiftningsändringarna blev förordningarna (EU) nr 1173/2011 och (EU) nr 473/2011, som berör medlemsstaterna i euroområdet, inkonsekventa i förhållande till EU:s reformerade finanspolitiska regler. Kommissionen antog därför den 2 oktober 2025 ett förslag till Europaparlamentets och rådets förordning COM(2025) 591 final om ändring av förordningarna (EU) nr 1173/2011 och (EU) nr 473/2013 vad gäller förenkling och anpassning till EU:s reformerade finanspolitiska regler (nedan *förordningen om anpassning till EU:s finanspolitiska regler*). Samtidigt med förordningen om anpassning till EU:s finanspolitiska regler antog kommissionen också förslag till förordningar om ändring av förordningarna (EU) nr 472/2013 och (EU) nr 332/2002. Förordning (EU) nr 472/2013 handlar om förstärkning av den ekonomiska övervakningen och övervakningen av de offentliga finanserna i medlemsstater i euroområdet som har, eller hotas av, allvarliga problem i fråga om sin finansiella stabilitet, medan förordning (EG) 332/2002 handlar om upprättandet av ett system för medelfristigt ekonomiskt stöd till medlemsstaters betalningsbalans.

Ändringarna av förordningarna behandlas i finansrådgivargruppen hösten 2025, och målet är att rådet ska enas om allmänna riktlinjer i december 2025.

2 Förslagets huvudsakliga innehåll

EU:s nya finanspolitiska regler trädde i kraft den 30 april 2024. Ändringen av lagstiftningen omfattade följande unionslagstiftning:

- Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2024/1263 om en effektiv samordning av den ekonomiska politiken och om multilateral budgetövervakning samt om upphävande av rådets förordning (EG) nr 1466/97, nedan *förordningen om den förebyggande delen*,
- rådets förordning (EU) 2024/1264 om ändring av förordning (EG) nr 1467/97 om påskyndande och klargörande av genomförandet av förfarandet vid alltför stora underskott, nedan *förordningen om den korrigerande delen*,
- rådets direktiv (EU) 2024/1265 om ändring av direktiv 2011/85/EU om krav på medlemsstaternas budgetramverk, nedan *budgetramdirektivet*.

Referensvärdena enligt grundfördraget, det vill säga 3 procent för det offentliga underskottet och 60 procent för den offentliga skuldsättningen i förhållande till BNP, ändrades inte.

I Europeiska kommissionens förslag av den 2 oktober 2025 till förordning om anpassning till EU:s finanspolitiska regler, föreslås det en ändring av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1173/2011 om effektiv övervakning av de offentliga finanserna i euroområdet (nedan *sanktionsförordningen*) och av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 473/2013 om gemensamma bestämmelser för övervakning och bedömning av utkast till budgetplaner och säkerställande av korrigering av alltför stora underskott i medlemsstater i euroområdet (nedan *förordningen om förhandstillsyn över budgetplanerna*), vilka båda berör medlemsstaterna i euroområdet.

Enligt kommissionen är syftet med förslaget till förordning om anpassning till EU:s finanspolitiska regler att säkerställa överensstämmelse mellan sanktionsförordningen och förordningen om förhandstillsyn över budgetplanerna samt mellan dessa förordningar och EU:s övriga reformerade finanspolitiska regelverk. Kommissionen anser att de föreslagna ändringarna förenklar sanktionsförordningen och förordningen om förhandstillsyn över budgetplanerna, vilket i sin tur förenklar EU:s finanspolitiska regler, minskar den administrativa bördan för medlemsstaterna och bidrar till kommissionens förenklingsmål.

När det gäller sanktionsförordningen innebär de föreslagna ändringarna i) att flera artiklar som efter 2024 års reform inte längre är aktuella uppdateras eller stryks, och ii) att överensstämmelse säkerställs mellan sanktionsförordningen och den ändrade förordningen om den korrigerande delen. Genom den ändrade förordningen om den korrigerande delen sänktes de ekonomiska sanktionernas belopp och sanktionerna blev mer graderade. Den nuvarande sanktionspolicyn när det gäller manipulation av statistik behålls i sanktionsförordningen.

När det gäller förordningen om förhandstillsyn över budgetplanerna gäller den bristande överensstämmelsen enligt kommissionen främst tre saker: i) att hänvisningarna till stabilitetsprogram och nationella reformprogram inte längre är aktuella, eftersom dessa program genom reformen omvandlats till de medelfristiga finans- och strukturpolitiska planerna, ii) att hänvisningarna till begrepp, bland annat det medelfristiga målet och konstaterad betydande avvikelse från detta mål, inte längre är aktuella och bör ersättas med de nya begrepp som infördes genom 2024 års reform av EU:s finanspolitiska regler, och iii) att korshänvisningarna till artiklar i den förebyggande delen, den korrigerande delen och budgetramdirektivet inte längre är aktuella och bör anpassas till EU:s reformerade finanspolitiska regler. Enligt kommissionen omfattar ändringarna av förordningen om förhandstillsyn över budgetplanerna av förenklingskäl strykning av de ekonomiska partnerskapsprogrammen. Dessutom stryks vissa uppgifts- och rapporteringsskyldigheter som inte har haft något mervärde för övervakningsprocessen. Vidare föreslås det att man stryker de ytterligare rapporteringsskyldigheterna för medlemsstater i euroområdet som omfattas av ett underskottsförfarande och det ytterligare förfarandet för medlemsstater i euroområdet som riskerar att inte kunna efterleva tidsfristen för korrigering av sina alltför stora underskott.

Nedan redogörs det närmare för de ändringar av olika artiklar i sanktionsförordningen och förordningen om förhandstillsyn över budgetplanerna som ingår i förslaget till förordning om anpassning till EU:s finanspolitiska regler.

Föreslagna ändringar av förordning (EU) nr 1173/2011

Artikel 1 i förslaget till förordning om anpassning till EU:s finanspolitiska regler innehåller de ändringar som föreslås i den gällande sanktionsförordningen.

Artikel 1 i sanktionsförordningen ska ändras på så sätt att hänvisningarna till stabilitets- och tillväxtpaktens förebyggande och korrigerande delar stryks, eftersom lagstiftningen om den förebyggande delen inte längre inbegriper något förfarande som orsakar medlemsstaterna i euroområdet särskilda ekonomiska sanktioner.

Artikel 2 i förordningen innehåller bestämmelser om definitioner som gäller i förordningen. Artikel 2.1, som hänvisar till den förebyggande delen, ska utgå. Definitionen av den korrigerande delen preciseras genom att man när det gäller syftet med förfarandet vid alltför stora underskott inte enbart hänvisar till undvikande av alltför stora underskott utan även till korrigering av sådana underskott. Dessutom ska artikel 2.3, som innehåller en definition av exceptionella omständigheter, utgå.

Artikel 3, i vilken det föreskrivs om ekonomisk dialog, ändras så att förordningen är konsekvent när det gäller hänvisningar till artiklar.

Artikel 4 i förordningen föreslås utgå. I artikeln föreskrivs det om räntebärande depositioner om en medlemsstat inte har tillämpat förfarandet vid betydande avvikelse, som är knutet till den upphävda förordningen om den förebyggande delen.

Artikel 5 i förordningen ska utgå. I artikeln föreskrivs det om icke räntebärande deposition, bland annat i en situation där en medlemsstat har lämnat en räntebärande deposition till kommissionen i enlighet med artikel 4 i sanktionsförordningen och rådet har beslutat att ett alltför stort underskott föreligger i medlemsstaten.

I artikel 6 i förordningen ändras fastställandet av böter. Böter får uppgå till högst 0,02 procent av den senaste uppskattningen av medlemsstatens bruttonationalprodukt året innan. Fastställandet av böter ändras också så att böterna ska betalas var sjätte månad till dess att rådet bedömer att den berörda medlemsstaten har vidtagit effektiva åtgärder för att följa det beslut som utfärdats enligt artikel 126.7 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt (EUF-fördraget). Ändringarna stämmer överens med den ändrade förordningen om den korrigerande delen. Dessutom ska punkterna 4 och 5 i artikel 6 utgå. Artikel 6.4 i den gällande förordningen innehåller en bestämmelse om att kommissionen, i vissa exceptionella fall, får rekommendera att rådet sätter ner bötesbeloppet eller att böterna upphävs. Punkt 5 innehåller en bestämmelse om att en icke räntebärande deposition enligt artikel 5 ska omvandlas till böter. Artikel 7 om återlämnande av en icke räntebärande deposition ska utgå eftersom räntelösa depositioner inte längre lämnas.

Artikel 8.4, enligt vilken kommissionen ska ges befogenhet att anta delegerade akter om sanktioner vid manipulation av statistik, ska utgå. Artikelhänvisningarna i artikel 9 ändras så att förordningen är konsekvent. Artikel 10 ska utgå. I artikeln föreskrivs det om fördelning av räntor och böter. Artikel 11 ska utgå. Artikeln innehåller en bestämmelse om att kommissionen ska ges befogenhet att anta delegerade akter under en utsatt tid. Artikel 12.1 ska ändras så att förordningen är konsekvent när det gäller de artikelhänvisningar som ingår i förordningen.

Artikel 13 ska ersättas med en uppdaterad bestämmelse om översyn av sanktionsförordningen. Vid översynen bedöms i fortsättningen även förordningens bidrag till en hållbar och inkluderande tillväxt samt till social och ekonomisk resiliens. Bestämmelsen om ikraftträdande i artikel 14 ska utgå.

Föreslagna ändringar av förordning (EU) nr 473/2013

Artikel 2 i förslaget till förordning om anpassning till EU:s finanspolitiska regler innehåller de ändringar som föreslås i den gällande förordningen om förhandstillsyn över budgetplanerna.

Artikel 1 i den nuvarande förordningen om förhandstillsyn över budgetplanerna ska ändras så att artikelns hänvisningar till den finanspolitiska lagstiftningen motsvarar EU:s reformerade finanspolitiska lagstiftning. Innehållet i artikeln ändras inte, förutom att hänvisningen till programmet för ekonomiskt partnerskap stryks.

Artikel 2.1 a ersätts med ett nytt led a, där man i definitionen av oberoende finanspolitiska övervakande organ hänvisar till artikel 8a i det ändrade budgetramdirektivet. I artikel 2.1 d hänvisas det till ett stabilitetsprogram som enligt den reformerade lagstiftningen inte ska upprättas. Ledet ska ersättas med ett nytt led d, där man hänvisar till nationella medelfristiga finans- och strukturpolitiska planer enligt den reformerade lagstiftningen. Som nya led e och f läggs det till definitioner av nettoutgiftsbana och korrigerande nettoutgiftsbana enligt den reformerade lagstiftningen. I artikel 2.1 ska andra stycket utgå, eftersom innehållet i stycket ingår i det uppdaterade budgetramdirektivet. Artikel 2.2 uppdateras så att den motsvarar den gällande lagstiftningen om nationalräkenskaper.

I artikel 3 fastställs överensstämmelse med ramen för samordningen av den ekonomiska politiken. Artikeln ändras så att den hänvisar till den uppdaterade lagstiftningen i fråga om stabilitets- och tillväxtpaktens förebyggande och korrigerande delar, budgetramdirektivet och sanktionsdirektivet.

Artikel 4.1 i den nuvarande förordningen ska utgå eftersom den hänvisar till stabilitetsprogram och nationella finanspolitiska planer på medellång sikt, som det inte längre finns någon skyldighet att upprätta inom den reviderade ramen för samordningen av den ekonomiska politiken. Artikel 4.4 ändras så att den hänvisar till den gällande lagstiftningen och den nationella fleråriga finanspolitiska planeringen, som det föreskrivs om i budgetramdirektivet.

Artikel 5 i förordningen innehåller bestämmelser om uppgifterna för de oberoende organ som övervakar finanspolitiken. Artikel 5.1 ändras så att den innehåller uppdaterade hänvisningar till budgetramdirektivet och till den nya förordningen om den förebyggande delen. Artikel 5.2 ska utgå eftersom den hänvisar till målet på medellång sikt, som inte längre är en del av de finanspolitiska reglerna.

Artikel 6 i förordningen innehåller bestämmelser om tidsplanen för och innehållet i utkast till budgetplaner. Artikel 6 ska ersättas och uppdateras så att den motsvarar EU:s reformerade finanspolitiska lagstiftning, bland annat så att den nya artikel 6.3 a hänvisar till ökningstakten för nettoutgifter, som det föreskrivs om i den reviderade förordningen om den förebyggande delen. Dessutom uppdateras artikel 6.3 så att de krav på information som nämns i punkten motsvarar de data som behövs för att följa den reformerade finanspolitiska lagstiftningen och för att övervaka att lagstiftningen följs. I artikel 6.3 h krävs det att utkastet till budgetplan hädanefter ska innehålla information om utgifter och investeringar som gäller försvar. Artikel 6.4, som innehåller en hänvisning till stabilitetsprogrammet, ska ersättas med en ny artikel 6.4 enligt vilken utkastet till budgetplan ska förklara hur nettoutgiftsbanan följs, eventuella avvikelser från denna eller hur den korrigerande nettoutgiftsbanan efterlevs.

Artikel 7 om bedömning av utkastet till budgetplan ska uppdateras så att den motsvarar den reformerade lagstiftningen när det gäller att följa nettoutgiftsbanan och den korrigerande nettoutgiftsbanan. Artikel 7.4 ska ändras så att man stryker kommissionens skyldighet att i

samband med bedömningen av utkast till budgetplaner göra en känslighetsanalys som ger en indikation på riskerna för de offentliga finansernas hållbarhet.

Artikel 8 handlar om rapportering om emission av statspapper. Ur artikel 8.1 stryks medlemsstaternas skyldighet att till Eurogruppen rapportera om sina planer för nationella emissioner av statspapper.

Artikel 9 om ekonomiska partnerskapsprogram ska utgå. Till följd av 2024 års reform av EU:s finanspolitiska regler säkerställs enligt kommissionen funktionen hos de ekonomiska partnerskapsprogrammen genom att det införts en medelfristig och riskbaserad ansats, baserad på medelfristiga finans- och strukturpolitiska planer, och en förstärkning av förfarandet vid alltför stora underskott genom att det införts tydliga aktiverings- och upphävandekriterier för skuldbaserade underskottsförfaranden. De ekonomiska partnerskapsprogrammen är därmed inte längre aktuella.

I artikel 10 behandlas rapporteringsskyldigheter för medlemsstater som omfattas av förfarandet vid alltför stora underskott. Artikel 10 ändras så att den motsvarar EU:s reformerade finanspolitiska lagstiftning. Medlemsstaterna måste regelbundet rapportera om genomförandet av den korrigerande nettoutgiftsbanan i de årliga lägesrapporter som de ska lämna in enligt förordningen om den förebyggande delen. Därför ändras artikel 10 så att rapporteringsbördan minskas och fokus läggs på genomförandet av 2024 års reform. Medlemsstater som omfattas av ett underskottsförfarande bör endast lämna den information som begärs enligt förordningen om den förebyggande delen och förordningen om den korrigerande delen samt rapporter om effektiva åtgärder enligt förordningen om förhandstillsyn över budgetplanerna, eftersom denna information är tillräcklig för att bedöma om den korrigerande nettoutgiftsbanan följs.

Artiklarna 11 och 12 ska utgå i syfte att förenkla förfarandena. I artikel 11 föreskrivs det om kommissionens skyldighet att rikta en rekommendation till den berörda medlemsstaten om det finns risk att tidsfristen för att korrigera det alltför stora underskottet inte efterlevs. Bestämmelsen bör utgå, eftersom det genom 2024 års reform infördes ett medelfristigt perspektiv som syftar till att säkerställa att det offentliga underskottet minskas till, och ligger kvar på, en nivå under 3 procent av bruttonationalprodukten på medellång sikt. Artikel 12 ska utgå eftersom det i artikel 2.3 i förordningen om den korrigerande delen anges att alla relevanta faktorer som anges i artikel 126.3 i EUF-fördraget måste beaktas vid utarbetandet av en rapport enligt artikel 126.3 i EUF-fördraget. Därför är det inte nödvändigt med ett uttryckligt krav på att kommissionens yttrande enligt artikel 7.1 i förordningen om förhandstillsyn över budgetplanerna måste beaktas när en rapport utarbetas enligt artikel 126.3 i EUF-fördraget eller när ett beslut fattas om att det föreligger ett alltför stort underskott.

I artikel 13 föreskrivs det om överensstämmelse med förordning (EU) nr 472/2013. Artikel 13 ska ändras så att artikelhänvisningarna motsvarar de ändringar som föreslås i förordningen om förhandstillsyn över budgetplanerna.

Artikel 14 ska utgå eftersom kommissionen, i och med att den ytterligare rapporteringen i anslutning till underskottsförfarandet stryks, inte längre behöver befogenhet att anta delegerade akter för att specificera innehållet i den ytterligare rapporteringen.

Artikel 15 om en ekonomisk dialog ändras så att den motsvarar de övriga ändringar som föreslås i förordningen.

Artikel 16 ersätts med en uppdaterad bestämmelse om översyn av förordningen om förhandstillsyn över budgetplanerna, inklusive det datum när kommissionen senast ska överlämna en första rapport till Europaparlamentet och rådet om tillämpningen av förordningen.

Övergångsbestämmelserna i artikel 17 och bestämmelsen om ikraftträdande i artikel 18 ska utgå eftersom de inte längre är aktuella.

Artikel 3 i förslaget till förordning om anpassning till EU:s finanspolitiska regler innehåller en bestämmelse om ikraftträdande.

3 Förslagets rättsliga grund och förhållande till proportionalitets- och subsidiaritetsprinciperna

Rättslig grund

Förslaget till förordning om anpassning till EU:s finanspolitiska regler grundar sig på artiklarna 121.6 och 136 i EUF-fördraget. Kommissionen anser i sitt förslag att den rättsliga grunden är relevant för de bestämmelser i sanktionsförordningen och förordningen om förhandstillsyn över budgetplanerna som ändras. Den rättsliga grunden motsvarar de rättsliga grunderna i de förordningar som enligt förslaget ska ändras.

Enligt artikel 121.6 i EUF-fördraget får Europaparlamentet och rådet genom förordningar i enlighet med det ordinarie lagstiftningsförfarandet anta närmare bestämmelser om det multilaterala övervakningsförfarande som avses i punkterna 3 och 4. Rådet fattar beslut med kvalificerad majoritet.

I artikel 136.1 i EUF-fördraget anges följande: För att den ekonomiska och monetära unionen ska fungera smidigt, och i enlighet med tillämpliga bestämmelser i fördragen, ska rådet i enlighet med det tillämpliga förfarandet bland dem som anges i artiklarna 121 och 126, med undantag för det förfarande som anges i artikel 126.14, besluta om åtgärder för de medlemsstater som har euron som valuta för att a) stärka samordningen och övervakningen av dessa staters budgetdisciplin, b) för dessa medlemsstater utarbeta riktlinjer för den ekonomiska politiken och se till att de överensstämmer med de riktlinjer som har antagits för hela unionen, samt se till att de övervakas. I artikel 136.2 i EUF-fördraget anges det att när det gäller de åtgärder som avses i punkt 1 får endast de rådsmedlemmar delta i omröstningen som företräder medlemsstater som har euron som valuta. Rådet fattar sina beslut med kvalificerad majoritet.

Subsidiaritetsprincipen och proportionalitetsprincipen

Enligt statsrådets bedömning är förslaget förenligt med subsidiaritetsprincipen. Det handlar om ändring av befintliga bestämmelser, och medlemsstaterna kan inte ensamma uppnå målen för de planerade åtgärderna i tillräcklig utsträckning.

Enligt proportionalitetsprincipen ska de metoder som används, det vill säga unionens åtgärder, till innehåll och form inte gå utöver vad som är nödvändigt för att nå målen i fördragen. Kommissionens förslag till förordning om anpassning till EU:s finanspolitiska regler innehåller inte någon egentlig bedömning av om proportionalitetsprincipen följs. I motiveringen till förslaget konstaterar kommissionen dock att förslaget följer proportionalitetsprincipen enligt artikel 5 i fördraget om Europeiska unionen (EU-fördraget) och inte går utöver vad som är

nödvändigt för att uppnå förslaget syfte. Statsrådet anser att förslaget är proportionellt i förhållande till det eftersträlvade målet.

4 Förslagets konsekvenser

Till följd av de ändringar som gjordes i förordningen om den korrigerande delen föreskrivs det i förslaget till uppdaterad sanktionsförordning att kommissionen i en situation där rådet enligt artikel 126.8 i EUF-fördraget beslutar att en medlemsstat inte har vidtagit effektiva åtgärder för att korrigera sitt alltför stora underskott, inom 20 dagar från antagandet av det beslutet ska rekommendera att rådet, genom ytterligare beslut, ålägger böter som uppgår till högst 0,02 procent av den senaste uppskattningen av medlemsstatens bruttonationalprodukt året innan. Böterna ska betalas var sjätte månad till dess att rådet bedömer att den berörda medlemsstaten har vidtagit effektiva åtgärder för att följa det beslut som utfärdats enligt artikel 126.7 i EUF-fördraget. I den gällande förordningen har bötesbeloppet fastställts till 0,2 procent av BNP året innan. Enligt den gällande förordningen får kommissionen, med anledning av exceptionella ekonomiska omständigheter eller efter en motiverad begäran av medlemsstaten, rekommendera att rådet sätter ner bötesbeloppet eller att böterna upphävs. De ändringar som gjordes i förordningen om den korrigerande delen gällde en sänkning av de ekonomiska sanktionernas belopp och en gradering av sanktionerna. De ändringar som föreslås i sanktionsförordningen är förenliga med dessa mål.

Förordningarna är direkt tillämplig rätt och behöver inte sättas i kraft nationellt.

5 Förslagets förhållande till grundlagen

Det främsta syftet med kommissionens förslag är att anpassa den finanspolitiska regleringen på EU-nivå till EU:s nya finanspolitiska regler som trädde i kraft den 30 april 2024. Förslagen omfattar ändringar av teknisk karaktär i de gällande förordningarna i syfte att harmonisera regleringen på EU-nivå och säkerställa att den är samstämmig.

Statsrådet anser att den föreslagna rättsakten jämfört med de förpliktelser som anges för medlemsstaterna i grundfördragen inte medför några betydande ändringar eller förfaranden för övervakning av den nationella ekonomiska politiken som skulle vara konstitutionellt relevanta (GrUU 46/1996 rd, GrUU 49/2010 rd). Eftersom de rättsakter som kommissionen föreslår baserar sig på grundfördragen innehåller de inte några avvikelser från grundlagen som inte redan har godkänts genom lagarna om ikraftsättande av grundfördragen.

6 Ålands behörighet

Förslaget får inte några direkta konsekvenser för Ålands ställning. Enligt 27 § i självstyrelselagen för Åland (1144/1991) hör statistik för rikets behov till rikets lagstiftningsbehörighet. Enligt 44 § i självstyrelselagen har landskapet ekonomisk självstyrelse på det sätt som anges i självstyrelselagen. Lagtinget antar budget för landskapet Åland. Närmare bestämmelser om landskapets budget utfärdas genom landskapslag.

7 Behandling av förslaget i Europeiska unionens institutioner och de övriga medlemsstaternas ståndpunkter

I Europaparlamentet är det utskottet för ekonomi och valutafrågor (ECON) som är ansvarigt utskott. Behandlingen av förslaget i Europaparlamentet har inte inletts.

Behandlingen av förslaget i rådets finansrådgivargrupp inleddes den 6 oktober 2025.

8 Den nationella behandlingen av förslaget

Statsrådets skrivelse har beretts vid finansministeriet.

Förslaget och utkastet till statsrådets skrivelse har behandlats i ett skriftligt förfarande i sektion 1 (samordning av den ekonomiska politiken och internationella finansieringsfrågor) under kommittén för EU-ärenden den 18–20 november 2025.

9 Statsrådets ståndpunkt

Statsrådets ståndpunkt till de lagstiftningsförslag som gäller EU:s finanspolitiska regler behandlas i U-skrivelsen U 23/2023 rd. I fråga om det förslag till förordning om anpassning till EU:s finanspolitiska regler som kommissionen offentliggjorde den 2 oktober 2025 konstaterar statsrådet följande:

Statsrådet anser att de tekniska ändringar som föreslås i förordningarna 1173/2011 och 473/2013 i syfte att harmonisera dem med EU:s gällande finanspolitiska lagstiftning kan godkännas. Förordningen om anpassning till EU:s finanspolitiska regler har en viktig roll när det gäller att anpassa de krav som rör medlemsstaterna i euroområdet till EU:s reformerade finanspolitiska lagstiftning.

I enlighet med sin tidigare ståndpunkt (U 23/2023 rd) anser statsrådet att det även för euroområdets del är motiverat att bibehålla ekonomiska sanktioner, men att de kan sänkas på det sätt som kommissionen föreslår.